

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 363

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 18 iunie 2013

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI			
54.	— Hotărâre privind numirea membrilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară	2	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 207 din 29 aprilie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative.....	3-5		
Decizia nr. 208 din 29 aprilie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8, art. 10 lit. f), art. 21, art. 26 alin. (1) lit. k) și alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative și ale art. 13 și art. 15 alin. (1) din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate	6-9		
Decizia nr. 210 din 29 aprilie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 10, art. 12 alin. (1) și (2), art. 13—19 și art. 20—26 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și			
		completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative	9-12
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
		61. — Ordonanță de urgență pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale	12-13
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
		248. — Decizie privind împuternicirea domnului colonel Burlui Ion pentru a îndeplini atribuțiile funcției de inspector general al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.....	14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		393/87. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale și al ministrului afacerilor interne pentru aprobarea activităților și costurilor maxime generate de activitățile prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. l) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2011 privind unele măsuri de organizare a activității de îmbunătățiri funciare	14-15
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI			
		13. — Circulară privind punerea în circulație, în scop numismatic, a unei monede din argint dedicate aniversării a 140 de ani de la nașterea Luciei Sturdza-Bulandra	15

HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****HOTĂRÂRE****privind numirea membrilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară**

Având în vedere audierea candidaților la funcțiile de membri executivi, respectiv membri neexecutivi ai Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, în conformitate cu prevederile legale și cu raportul favorabil al Comisiei pentru buget, finanțe și bănci și al Comisiei pentru politică economică, reformă și privatizare din Camera Deputaților, respectiv, Comisia pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital și Comisia economică, industriei și servicii din Senat,

în temeiul prevederilor art. 67 din Constituția României, republicată, și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 133/2013, cu modificările și completările ulterioare,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se numesc, pentru un mandat de 5 ani, începând cu data de 18 iunie 2013, 5 membri executivi, respectiv, președintele, prim-vicepreședintele și 3 vicepreședinți, precum și 6 membri neexecutivi ai Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, persoanele prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Parlamentului României nr. 45/2013 privind numirea membrilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 239 din 25 aprilie 2013, se abrogă.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat, în ședința comună din 18 iunie 2013, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
CRISTIAN-SORIN DUMITRESCU

București, 18 iunie 2013.
Nr. 54.

ANEXĂ

COMPONENȚA NOMINALĂ
a Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară

1. Rușanu Dan Radu — președinte	— membru executiv
2. Dăianu Daniel — prim-vicepreședinte	— membru executiv
3. Ursache Mircea — vicepreședinte	— membru executiv — sectorul instrumentelor și investițiilor financiare
4. Tudor Daniel George — vicepreședinte	— membru executiv — sectorul asigurărilor-reasigurărilor
5. Giurescu Ion — vicepreședinte	— membru executiv — sectorul sistemului de pensii private
6. Mihăilescu Dorina Teodora	— membru neexecutiv
7. Marcu Gheorghe	— membru neexecutiv
8. Biró Albin	— membru neexecutiv
9. Sârbu Marian	— membru neexecutiv
10. Moldoveanu Corneliu	— membru neexecutiv
11. Mîrzac Marian	— membru neexecutiv

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 207**

din 29 aprilie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Gagu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Nicolae Robu în Dosarul nr. 874/59/2011 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 1.449D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se prezintă, pentru partea Agenția Națională de Integritate, directorul Direcției juridice, control, relații publice și comunicare, Ioana Lazăr, cu delegație depusă la dosar. Lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că dezbaterile inițiale au avut loc în ședința publică din 21 februarie 2013, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 28 februarie 2013 și, ulterior, pentru datele de 28 martie 2013, 3 aprilie 2013, 4 aprilie 2013 și 18 aprilie 2013. La această dată, în temeiul art. 58 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, Curtea a dispus repunerea cauzei pe rol pentru data de 29 aprilie 2013.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Agenției Naționale de Integritate, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, pentru motivele expuse pe larg la termenele anterioare.

Reprezentantul Ministerului Public, menținând concluziile formulate la termenele anterioare, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca inadmisibilă în ceea ce privește prevederile art. 13—19 din Legea nr. 176/2010 și ca neîntemeiată în ceea ce privește celelalte prevederi ale Legii nr. 176/2010, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 septembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 874/59/2011, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative.**

Excepția a fost ridicată de Nicolae Robu într-o cauză având ca obiect soluționarea recursurilor declarate împotriva Sentinței civile nr. 127 din 27 februarie 2012 și a Încheierii din 20 februarie 2012, pronunțate de Curtea de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal într-o cauză având ca obiect anularea unui raport de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate cu privire la încălcarea regimului juridic al incompatibilităților.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că Legea nr. 176/2010 contravine Constituției, prin aceea că păstrează, în esență, conținutul normativ al prevederilor Legii nr. 144/2007, declarate neconstituționale prin Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010.

În continuare arată că, în cauză, își mențin relevanța considerentele reținute de Curtea Constituțională în legătură cu prevederile Legii nr. 144/2007, întrucât legiuitorul nu a modificat sub niciun aspect atribuțiile Agenției cu privire la constatarea incompatibilităților, menținând aceeași procedură administrativă în cuprinsul unor dispoziții cu caracter normativ identic cu cele din vechea reglementare (art. 15, art. 20—26 din Legea nr. 176/2010) și operând doar o modificare a denumirii actului de control.

Totodată, susține că publicarea declarațiilor de avere și a declarațiilor de interese încalcă dreptul la viață privată, astfel cum Curtea Constituțională a reținut în privința dispozițiilor cuprinse în Legea nr. 144/2007.

În fine, consideră că prevederile art. 34 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 încalcă art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece instituie o situație retroactivă, fără a fi îndeplinite exigențele fundamentale: prevederile care retroactivează nu sunt mai favorabile și nu reglementează în materia penală ori contravențională.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază drept întemeiată critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 15, art. 20—26, art. 6 alin. (1) lit. e), f), g), art. 7 alin. (2) și art. 5 alin. (4) din Legea nr. 176/2010, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 415 din 14 aprilie 2010. Referitor la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, instanța judecătorească apreciază că aceasta nu

este întemeiată, întrucât deciziile Curții Constituționale produc efecte obligatorii pentru viitor și, așa cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 330 din 27 noiembrie 2001, „o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior”.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care precizează că Agenția Națională de Integritate este o autoritate administrativă autonomă, cu personalitate juridică, fiind înființată prin lege organică, în conformitate cu dispozițiile art. 117 alin. (3) din Constituție. Având în vedere statutul constituțional al justiției și activitățile administrative desfășurate de Agenție, pe baza unei proceduri administrative stabilite de lege și supuse controlului judecătoresc, apreciază că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor art. 124 alin. (2) și art. 126 alin. (1) din Constituție. Agenția Națională de Integritate nu desfășoară o activitate de jurisdicție, deoarece nu soluționează cazuri litigioase, nu pronunță hotărâri cu autoritate de lucru judecat, procedura de evaluare neidentificându-se cu principiile care guvernează procedura jurisdicțională.

Totodată, apreciază că este respectat principiul constituțional privind separația puterilor în stat, deoarece raportul de evaluare întocmit de inspectorul de integritate poate fi contestat la instanța competentă, conform procedurii prevăzute de lege, acest raport neproducând efecte juridice până la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii instanței judecătorești.

Cu privire la obligația depunerii declarațiilor de avere și de interese, consideră că reglementarea criticată, instituită în considerarea necesității de a preveni faptele de corupție în cazul categoriilor de personal individualizate de legiuitor, nu contravine dispozițiilor art. 26 din Constituție.

Avocatul Poporului arată că își menține punctul de vedere exprimat anterior în Dosarul nr. 1.528D/2011 al Curții Constituționale. Cu acel prilej, Avocatul Poporului a apreciat că prevederile din Legea nr. 176/2010 supuse controlului de constituționalitate sunt neconstituționale în măsura în care mențin soluțiile legislative care au fost constatate, prin deciziile Curții Constituționale nr. 415 din 14 aprilie 2010 și nr. 1.018 din 19 iulie 2010, ca fiind în contradicție cu dispozițiile Legii fundamentale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar de Agenția Națională de Integritate, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) și (4) privind trăsăturile statului român și principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale, art. 23 alin. (11) referitor la prezumția de nevinovăție, art. 26 referitor la viața intimă, familială și privată, art. 44 alin. (8) și (9) referitor la prezumția de liceitate a averii și la confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții numai în condițiile legii, art. 124 alin. (2) referitor la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, art. 126 alin. (1) și (2) referitor la realizarea justiției și stabilirea competenței instanțelor judecătorești și a procedurii de judecată și art. 147 alin. (4) privind efectele deciziilor Curții Constituționale.

De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 8 referitor la dreptul la respectarea vieții private și de familie din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

1. Din analiza actelor aflate la dosar, Curtea reține că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în Dosarul nr. 874/59/2011 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal cu prilejul soluționării recursurilor declarate împotriva Sentinței civile nr. 127 din 27 februarie 2012 și a Încheierii din 20 februarie 2012, pronunțate de Curtea de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal într-o cauză având ca obiect anularea unui raport de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate cu privire la încălcarea regimului incompatibilităților.

În aceste condiții, Curtea constată că dispozițiile art. 13—19 cuprinse în secțiunea a 2-a „*Evaluarea averii*” din Legea nr. 176/2010 nu au legătură cu soluționarea cauzei, câtă vreme litigiul dedus judecării instanței judecătorești se circumscrie sferei de incidență a prevederilor art. 20—26 cuprinse în secțiunea a 3-a „*Evaluarea conflictelor de interese și a incompatibilităților*” din Legea nr. 176/2010. Așa fiind, ținând seama de exigențele art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căruia aceasta „*decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei*”, Curtea urmează a respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13—19 din Legea nr. 176/2010.

2. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a celorlalte prevederi de lege criticate, Curtea constată următoarele:

Referitor la criticile de neconstituționalitate vizând, în principal, presupusul caracter jurisdicțional al activității desfășurate de Agenția Națională de Integritate, Curtea constată că acestea au mai fost examinate de instanța de contencios constituțional cu prilejul soluționării unor excepții de neconstituționalitate. Astfel, Curtea a statuat că Agenția desfășoară o activitate de evaluare a declarațiilor de avere, a datelor, a informațiilor și a modificărilor patrimoniale intervenite, a intereselor și a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute de lege, fără a desfășura o activitate de judecată, în sensul celor constatate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 5 mai 2010 (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.606 din 15 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 106 din 9 februarie 2012, și Decizia nr. 1.042 din 11 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 8 februarie 2013).

De asemenea, Curtea a mai reținut că funcția jurisdicțională se caracterizează prin instituirea puterii organului de jurisdicție de a spune dreptul, de a soluționa printr-o hotărâre investită cu puterea lucrului judecat un conflict cu privire la întinderea unor drepturi subiective și de a dispune, în condițiile legii, măsuri restrictive. Această funcție se circumscrie activității jurisdicționale propriu-zise care se exercită numai la cerere în cadrul unei proceduri formale caracterizate prin publicitate, contradictorialitate și oralitate.

Prin urmare, având în vedere aceste elemente, Curtea a constatat că Agenția Națională de Integritate nu desfășoară o activitate de jurisdicție, ci una administrativă, deoarece se realizează și din oficiu în cadrul unei proceduri lipsite de publicitate, oralitate și contradictorialitate și deoarece în competența sa nu intră soluționarea unor cazuri litigioase și nici sancționarea încălcărilor de lege. Totodată, Agenția Națională de Integritate nu pronunță hotărâri investite cu autoritate de lucru judecat, ci întocmește rapoarte care se concretizează în evaluări ale unor fapte ori situații cu semnificație juridică a căror finalitate conferă dreptul de sesizare a instanțelor de judecată sau, după caz, a altor autorități și instituții competente în vederea dispunerii măsurilor prevăzute de lege.

Totodată, Curtea nu a reținut nici critica vizând presupusa încălcare a prezumției de nevinovăție, deoarece acest principiu este susceptibil de opozabilitate numai în materie penală (a se vedea Decizia nr. 663 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 596 din 21 august 2012).

Referitor la critica de neconstituționalitate vizând presupusul caracter retroactiv al prevederilor art. 34 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, Curtea constată, în acord cu jurisprudența sa, că aceasta este neîntemeiată. Astfel, fără a fi contrare principiului neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale, prevederile de lege criticate nu fac decât să reglementeze — pe cale legală — efectele Deciziei nr. 415 din 14 aprilie 2010 referitoare la actele efectuate în cadrul Agenției, rămase definitive până la publicarea acestei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I, acte care rămân valabile, deoarece, potrivit art. 147 alin. (4) teza finală din Constituție, „*De la data publicării, deciziile [...] au putere numai pentru viitor.*” (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 789 din 27 septembrie 2012,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 810 din 3 decembrie 2012).

Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate vizând încălcarea dreptului fundamental la viață intimă, familială și privată prin publicarea declarațiilor de interese, Curtea subliniază, mai întâi, că dreptul la viață intimă, familială și privată nu este un drept absolut, ci, în anumite condiții, acesta poate fi supus anumitor limitări ori restricții sau ingerințe din partea autorităților (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 485 din 2 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 289 din 4 mai 2009).

În același sens, Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale stabilește prin art. 8 paragraful 2 că dreptul la respectarea vieții private poate face obiectul unor restricții dacă sunt prevăzute de lege și dacă constituie măsuri necesare într-o societate democratică pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei ori protejarea drepturilor și libertăților altora.

Aplicând aceste principii în prezenta cauză, Curtea constată, pe de o parte, că soluția legislativă a publicării declarațiilor de interese este justificată prin prisma scopului legal al Agenției Naționale de Integritate de asigurare a integrității în exercitarea demnităților și funcțiilor publice și prevenire a corupției instituționale, iar pe de altă parte, că publicarea acestor declarații se realizează, potrivit art. 6 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 176/2010, prin anonimizarea datelor cu caracter personal. În aceste condiții, Curtea nu poate reține critica privind încălcarea dispozițiilor art. 26 din Constituție și art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În sfârșit, în raport de criticile formulate în cauză, Curtea constată că prevederile de lege supuse controlului de constituționalitate nu conțin norme contrare celorlalte dispoziții din Legea fundamentală invocate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13—19 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Nicolae Robu în Dosarul nr. 874/59/2011 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești și constată că celelalte prevederi ale Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 aprilie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Gagu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 208

din 29 aprilie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8, art. 10 lit. f), art. 21, art. 26 alin. (1) lit. k) și alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative și ale art. 13 și art. 15 alin. (1) din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Gagu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 8, art. 10 lit. f), art. 21, art. 26 alin. (1) lit. k) și alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative și ale art. 13 și art. 15 alin. (1) din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, excepție ridicată de Vasile Astărăstoae în Dosarul nr. 33/45/2012 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 1.454D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției Vasile Astărăstoae, prin avocatul Antoniu Obancia, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, și pentru partea Agenția Națională de Integritate, directorul Direcției juridice, control, relații publice și comunicare, Ioana Lazăr, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzelor și arată că dezbaterile inițiale în cauză au avut loc în Ședința din 21 februarie 2013, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, în temeiul art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 28 februarie 2013 și, ulterior, pentru datele de 28 martie 2013, 3 aprilie 2013, 4 aprilie 2013 și 18 aprilie 2013. La această dată, în temeiul art. 58 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, Curtea a dispus repunerea cauzei pe rol pentru data de 29 aprilie 2013.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului autorului excepției, care solicită admiterea criticilor de neconstituționalitate având în vedere motivele prezentate, în detaliu, la termenele anterioare.

Reprezentantul Agenției Naționale de Integritate solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, pentru motivele expuse pe larg la termenele anterioare.

Reprezentantul Ministerului Public, menținând concluziile formulate la termenele anterioare, pune concluzii de respingere

a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 octombrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 33/45/2012, Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8, art. 10 lit. f), art. 21, art. 26 alin. (1) lit. k) și alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative și ale art. 13 și art. 15 alin. (1) din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate.

Excepția a fost ridicată de Vasile Astărăstoae într-o cauză având ca obiect cererea de anulare a unui raport de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate cu privire la încălcarea regimului juridic al conflictelor de interese.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că raportul întocmit de Agenția Națională de Integritate, autoritate administrativă autonomă, plasată în sfera puterii executive, concluzionează existența stării de conflict de interese sau de incompatibilitate în care se află persoana evaluată și se înaintează organelor de urmărire penală sau autorităților care vor aplica sancțiunea disciplinară.

Arată, de asemenea, că raportul se comunică unor autorități publice, fiind astfel ușor de accesat de mass-media, ceea ce atrage oprobiul public și, prin urmare, încălcarea dreptului la viață intimă, familială și privată, precum și a dreptului persoanei la propria imagine. Prejudiciul creat persoanei evaluate prin publicizarea raportului se confruntă cu dificultatea reală de a fi reparat integral, chiar dacă acțiunea în justiție ar duce la anularea raportului.

Totodată, autorul susține că activitatea Agenției Naționale de Integritate este, de fapt, o activitate de înfăptuire a justiției, care nu se încadrează în niciuna dintre jurisdicțiile prevăzute de Constituție. Pe baza unor autointitulate probe, această autoritate adoptă decizia prin care declară persoana evaluată ca fiind în stare de conflict de interese sau de incompatibilitate. Există, astfel, o procedură administrativă, care îmbracă un caracter jurisdicțional, în cadrul căreia, la nivelul aceleiași autorități, se confundă funcția de anchetă și cea de judecată.

În aceste condiții, Agenția Națională de Integritate desfășoară un proces, dobândind caracterul de instanță extraordinară. Posibilitatea contestării în justiție a raportului Agenției nu este o garanție suficientă pentru asigurarea dreptului de acces la justiție și nici nu asigură egalitatea în drepturi a cetățenilor, deoarece o persoană cu privire la care Agenția a constatat că este în conflict de interese/incompatibilitate nu mai

este egală în drepturi cu persoana despre care nu s-a întocmit un asemenea raport.

În susținerea argumentelor de neconstituționalitate sunt invocate unele exemple din legislație: Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, care, în urma constatării neconstituționalității sale, a fost înlocuită cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, și Legea nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici. În aceste cazuri, efectul maxim al actului adoptat de autoritatea publică este acela de sesizare a instanței judecătorești pentru a constata încălcarea legii în cazul cercetat.

Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal apreciază că prevederile criticate din Legea nr. 176/2010 nu sunt în contradicție cu dispozițiile din Constituție evocate. Astfel, arată că Agenția Națională de Integritate desfășoară o activitate de natură administrativă, printr-o procedură specială, supusă controlului judecătoresc, iar actele întocmite de Agenție au caracter administrativ și pot fi atacate la instanța de contencios administrativ, fiind înlocuite astfel garanții pentru respectarea dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil. De asemenea, persoana evaluată beneficiază de informare și mijloace de apărare în cursul evaluării, are dreptul de a fi asistată de un avocat și poate prezenta orice date sau informații în legătură cu aspectele evaluate.

În ceea ce privește caracterul public al rezultatelor evaluărilor desfășurate de Agenția Națională de Integritate și accesul persoanelor interesate și al mass-mediei la acestea, instanța judecătorească opinează că prevederile de lege criticate nu încalcă textele constituționale care consacră și garantează dreptul la propria imagine, la viață intimă, familială și privată. Activitatea Agenției, așa cum este reglementată prin lege, este de interes public, iar rezultatele cercetărilor se impun a fi dezvăluite doar în măsura în care constituie informații de interes public.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care precizează că Agenția Națională de Integritate este o autoritate administrativă autonomă, cu personalitate juridică, fiind înființată prin lege organică, în conformitate cu dispozițiile art. 117 alin. (3) din Constituție. Având în vedere statutul constituțional al justiției și activitățile administrative desfășurate de Agenție, pe baza unei proceduri administrative stabilite de lege și supuse controlului judecătoresc, apreciază că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor art. 124 alin. (2) și art. 126 alin. (1) din Constituție. Agenția Națională de Integritate nu desfășoară o activitate de jurisdicție, deoarece nu soluționează cazuri litigioase, nu pronunță hotărâri cu autoritate de lucru judecat, procedura de evaluare neidentificându-se cu principiile care guvernează procedura jurisdicțională.

Totodată, apreciază că este respectat principiul constituțional privind separația puterilor în stat, deoarece raportul de evaluare întocmit de inspectorul de integritate poate fi contestat la instanța competentă, conform procedurii prevăzute de lege, acest raport neproducând efecte juridice până la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii instanței judecătorești.

Cu privire la obligația depunerii declarațiilor de avere și de interese, consideră că reglementarea criticată, instituită în considerarea necesității de a preveni faptele de corupție în cazul categoriilor de personal individualizate de legiuitor, nu conține

dispoziții discriminatorii, ci se aplică tuturor persoanelor aflate în situația prevăzută de norma legală. Invocă, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 1.082 din 8 septembrie 2009.

Avocatul Poporului arată că își menține punctul de vedere exprimat anterior în Dosarul nr. 1.528D/2011 al Curții Constituționale. Cu acel prilej, Avocatul Poporului a apreciat că prevederile din Legea nr. 176/2010 supuse controlului de constituționalitate sunt neconstituționale în măsura în care mențin soluțiile legislative care au fost constatate, prin deciziile Curții Constituționale nr. 415 din 14 aprilie 2010 și nr. 1.018 din 19 iulie 2010, ca fiind în contradicție cu dispozițiile Legii fundamentale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar de autorul excepției, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 8, art. 10 lit. f), art. 21, art. 26 alin. (1) lit. k) și alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010, și ale art. 13 și art. 15 alin. (1) din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 535 din 3 august 2009.

Prevederile art. 8, art. 10 lit. f), art. 21, art. 26 alin. (1) lit. k) și alin. (2) din Legea nr. 176/2010 au următorul cuprins:

— Art. 8: „(1) Scopul Agenției este asigurarea integrității în exercitarea demnităților și funcțiilor publice și prevenirea corupției instituționale, prin exercitarea de responsabilități în evaluarea declarațiilor de avere, a datelor și informațiilor privind averea, precum și a modificărilor patrimoniale intervenite, a incompatibilităților și a conflictelor de interese potențiale în care se pot afla persoanele prevăzute la art. 1, pe perioada îndeplinirii funcțiilor și demnităților publice. În îndeplinirea acestui scop, Agenția poate dezvolta relații de colaborare prin încheierea de protocoale cu entități din țară sau din străinătate.

(2) Activitatea de evaluare efectuată de inspectorii de integritate din cadrul Agenției se desfășoară cu privire la situația averii existente pe durata exercitării demnităților și funcțiilor publice, a conflictelor de interese și a incompatibilităților persoanelor care fac obiectul prezentei legi, conform prevederilor acesteia, care se completează cu dispozițiile actelor normative în vigoare.

(3) Principiile după care se desfășoară activitatea de evaluare sunt legalitatea, confidențialitatea, imparțialitatea, independența operațională, celeritatea, buna administrare, dreptul la apărare, precum și prezumția dobândirii licite a averii.”

— Art. 10 lit. f): „Inspectorii de integritate desfășoară următoarele activități:

[...]

f) întocmesc rapoarte de evaluare în cazul în care, în urma evaluării, identifică elemente de încălcare a legislației privind

regimul declarării averii, al conflictelor de interese, respectiv al incompatibilităților, precum și, după caz, a legislației disciplinare, contravenționale sau penale;”;

— Art. 21: „(1) Dacă, după exprimarea punctului de vedere al persoanei invitate, verbal sau în scris, ori, în lipsa acestuia, după expirarea unui termen de 15 zile de la confirmarea de primire a informării de către persoana care face obiectul evaluării, inspectorul de integritate consideră în continuare că sunt elemente în sensul existenței unui conflict de interese sau a unei incompatibilități, întocmește un raport de evaluare.

(2) În lipsa confirmării prevăzute la alin. (1), inspectorul de integritate poate întocmi raportul de evaluare după îndeplinirea unei noi proceduri de comunicare.

(3) Raportul de evaluare va avea următorul cuprins:

a) partea descriptivă a situației de fapt;

b) punctul de vedere al persoanei supuse evaluării, dacă acesta a fost exprimat;

c) evaluarea elementelor de conflict de interese sau de incompatibilitate;

d) concluzii.

(4) Raportul de evaluare se comunică în termen de 5 zile de la finalizare persoanei care a făcut obiectul activității de evaluare și, după caz, organelor de urmărire penală și celor disciplinare.”;

— Art. 26 alin. (1) lit. k) și alin. (2): „(1) Agenția va comunica raportul de evaluare, după cum urmează:

[...]

k) pentru celelalte persoane prevăzute de prezenta lege — comisiilor de disciplină, autorității ori instituției competente, care vor aplica o sancțiune disciplinară, potrivit legii.

(2) Sancțiunea disciplinară se dispune și în cazul în care raportul de evaluare al Agenției a fost comunicat și organelor de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 21 alin. (4).”

Prevederile art. 13 și art. 15 alin. (1) din Legea nr. 144/2007 au următorul cuprins:

— Art. 13: „(1) Se înființează Agenția Națională de Integritate, autoritate administrativă autonomă, cu personalitate juridică, ce funcționează la nivel național, ca structură unică, cu sediul în municipiul București.

(2) Personalul Agenției este format din președintele Agenției, vicepreședintele Agenției, inspectorii de integritate, funcționarii publici și personal contractual. Președintele Agenției este demnitar cu rang de secretar de stat, vicepreședintele Agenției este demnitar cu rang de subsecretar de stat, iar funcția de inspector de integritate este funcție publică cu statut special.”;

— Art. 15 alin. (1): „În îndeplinirea atribuțiilor care îi revin potrivit legii, Agenția acționează potrivit principiului independenței operaționale.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 26 alin. (1) privind dreptul la viață intimă, familială și privată, art. 30 alin. (6) potrivit căruia „Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine”, art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 126 privind instanțele judecătorești.

Sunt invocate și dispozițiile art. 8 paragraful 2 privind dreptul la respectarea vieții private și de familie din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate vizând încălcarea dreptului la viață intimă, familială și privată și a dreptului la propria imagine, Curtea reține că prevederile de lege supuse controlului de constituționalitate reglementează aspecte

privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, scopul acestei autorități publice, activitățile desfășurate de inspectorii de integritate, raportul de evaluare și comunicarea acestuia, potrivit legii.

De asemenea, Curtea reține că raportul de evaluare reprezintă un act rezultat din activitatea Agenției Naționale de Integritate, iar comunicarea acestui raport, cuprinzând date referitoare la presupusa existență a elementelor de conflict de interese în cazul persoanei evaluate, către autoritățile publice desemnate prin lege, în vederea dispunerii măsurilor legale, nu este contrară dreptului fundamental invocat, o asemenea măsură fiind inerentă aducerii la îndeplinire a scopului legal al Agenției.

De altfel, Curtea reamintește că dreptul la viață intimă, familială și privată nu este un drept absolut, ci, în anumite condiții, acesta poate fi supus anumitor limitări ori restricții sau ingerințe din partea autorităților (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 485 din 2 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 289 din 4 mai 2009). În aceste condiții, Curtea precizează că exercitarea unei funcții sau demnități publice poate implica și anumite constrângeri, firești într-o societate democratică, preocupată de asigurarea integrității în exercitarea funcțiilor și demnităților publice și implicată în prevenirea și combaterea corupției.

Așa fiind, Curtea constată că prevederile de lege criticate nu conțin, în sine, norme care să afecteze dispozițiile constituționale și convenționale privind dreptul la viață privată.

Referitor la criticile de neconstituționalitate vizând, în principal, presupusul caracter jurisdicțional al activității desfășurate de Agenția Națională de Integritate, Curtea constată că acestea au mai fost examinate de instanța de contencios constituțional cu prilejul soluționării unor excepții de neconstituționalitate. Astfel, Curtea a statuat că Agenția desfășoară o activitate de evaluare a declarațiilor de avere, a datelor, a informațiilor și a modificărilor patrimoniale intervenite, a intereselor și a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute de lege, fără a desfășura o activitate de judecată, în sensul celor constatate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010 (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.606 din 15 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 106 din 9 februarie 2012, și Decizia nr. 1.042 din 11 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 8 februarie 2013).

De asemenea, Curtea a mai reținut că funcția jurisdicțională se caracterizează prin instituirea puterii organului de jurisdicție de a spune dreptul, de a soluționa printr-o hotărâre investită cu puterea lucrului judecat un conflict cu privire la întinderea unor drepturi subiective și de a dispune, în condițiile legii, măsuri restrictive. Această funcție se circumscrie activității jurisdicționale propriu-zise care se exercită numai la cerere în cadrul unei proceduri formale caracterizate prin publicitate, contradictorialitate și oralitate.

Prin urmare, având în vedere aceste elemente, Curtea a constatat că Agenția Națională de Integritate nu desfășoară o activitate de jurisdicție, ci una administrativă, deoarece se realizează și din oficiu în cadrul unei proceduri lipsite de publicitate, oralitate și contradictorialitate și deoarece în competența sa nu intră soluționarea unor cazuri litigioase și nici sancționarea încălcărilor de lege. Totodată, Agenția Națională de Integritate nu pronunță hotărâri investite cu autoritate de lucru judecat, ci întocmește rapoarte care se concretizează în evaluări ale unor fapte ori situații cu semnificație juridică a căror finalitate conferă dreptul de sesizare a instanțelor de judecată sau, după caz, a altor autorități și instituții competente în vederea dispunerii măsurilor prevăzute de lege (a se vedea Decizia nr. 663 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 596 din 21 august 2012).

Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 și art. 15 alin. (1) din Legea nr. 144/2007, Curtea constată, în acord cu jurisprudența sa, că organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, ca o autoritate administrativă autonomă, cu personalitate juridică, ce funcționează la nivel național, ca structură unică, și care acționează potrivit principiului independenței operaționale, nu încalcă dispozițiile constituționale invocate (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 5 mai 2010).

Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Distinct de acestea, Curtea constată că, raportându-și critica de neconstituționalitate la art. 16 din Constituție, autorul excepției face abstracție de faptul că egalitatea nu este sinonimă cu uniformitatea, astfel încât, unor situații diferite trebuie să le corespundă un tratament juridic diferit. Ca atare, având în vedere statutul diferit al persoanelor care ocupă funcții și demnități publice, Curtea nu poate reține încălcarea dispozițiilor art. 16 din Constituție, susținută de autorul excepției. Pe de altă

parte, prevederile Legii nr. 176/2010 se aplică în egală măsură tuturor persoanelor aflate sub incidența acesteia, astfel încât, și din această perspectivă, Curtea constată că principiul egalității în drepturi este respectat.

În fine, referitor la susținerea de către autorul excepției, prin notele scrise depuse la dosarul Curții Constituționale, a unor noi motive de neconstituționalitate prin raportare la art. 44 alin. (8) din Constituție, Curtea constată că aceasta nu poate fi reținută. Potrivit jurisprudenței sale, invocarea în susținerea excepției a unor dispoziții constituționale direct în fața Curții, și nu în fața instanței judecătorești, contravine art. 10 alin. (2) și art. 29 alin. (1)—(4) din Legea nr. 47/1992. Astfel, cadrul procesual specific excepției de neconstituționalitate rezultă din încheierea de sesizare și din motivarea scrisă a autorului, iar aceasta din urmă nu poate fi completată în fața Curții Constituționale cu elemente noi, ce nu au fost puse în discuția părților în fața instanței judecătorești (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 848 din 18 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 829 din 10 decembrie 2012, și Decizia nr. 13 din 22 ianuarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 28 februarie 2013).

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Vasile Astărăstoae în Dosarul nr. 33/45/2012 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 8, art. 10 lit. f), art. 21, art. 26 alin. (1) lit. k) și alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative și ale art. 13 și art. 15 alin. (1) din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate sunt constituționale în raport de criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 aprilie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Gagu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 210

din 29 aprilie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 10, art. 12 alin. (1) și (2), art. 13—19 și art. 20—26 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Augustin Zegrean	— președinte	Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător	Mircea Ștefan Minea	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător	Ion Predescu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător	Puskás Valentin Zoltán	— judecător

Tudorel Toader — judecător
Simina Gagu — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 10, art. 12 alin. (1) și (2), art. 13—19 și art. 20—26 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Vasile Ghiorghe Gliga în Dosarul nr. 396/43/2011 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 1.566D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se prezintă, pentru partea Agenția Națională de Integritate, directorul Direcției juridice, control, relații publice și comunicare, Ioana Lazăr, cu delegație depusă la dosar. Lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că dezbaterile inițiale au avut loc în ședința publică din 12 martie 2013, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 28 martie 2013 și, ulterior, pentru datele de 3 aprilie 2013, 4 aprilie 2013 și 18 aprilie 2013. La această dată, în temeiul art. 58 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, Curtea a dispus repunerea cauzei pe rol pentru data de 29 aprilie 2013.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Agenției Naționale de Integritate, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, pentru motivele expuse pe larg la termenele anterioare.

Reprezentantul Ministerului Public menține concluziile formulate la termenele anterioare în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate, ca inadmisibilă, în ceea ce privește prevederile art. 13—19 din Legea nr. 176/2010 și ca neîntemeiată, în ceea ce privește celelalte prevederi ale Legii nr. 176/2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 octombrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 396/43/2011, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 10, art. 12 alin. (1) și (2), art. 13—19 și art. 20—26 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative.**

Excepția a fost ridicată de Vasile Ghiorghe Gliga într-o cauză având ca obiect cererea de anulare a unui raport de evaluare

întocmit de Agenția Națională de Integritate în legătură cu încălcarea regimului juridic privind conflictul de interese.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că activitatea Agenției Naționale de Integritate se suprapune atât activității organelor de cercetare penală, cât și activității desfășurate de instanțele judecătorești. Astfel, dreptul inspectorilor de integritate de a evalua declarațiile de avere și de interese, precum și conflictele de interese sau incompatibilitățile echivalează cu desfășurarea unei activități jurisdicționale, iar sesizarea inspectorilor de integritate efectuată în condițiile art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 176/2010 evocă activitatea organelor de cercetare penală.

Activitatea desfășurată de inspectorii de integritate implică administrarea și aprecierea unor probe, solicitarea oricărui informații necesare, iar, în final, întocmirea unui raport de evaluare ale cărui concluzii presupun deliberarea și adoptarea unei decizii în urma unei proceduri sumare și cvasi secrete.

Totodată, persoana cercetată de Agenția Națională de Integritate nu beneficiază de prezumția de nevinovăție, de vreme ce este „automat” și subînțele considerată vinovată din momentul în care este subiectul unei evaluări.

În plus, modul în care Agenția Națională de Integritate obține informații cu privire la averea persoanelor, având acces la toate instituțiile, inclusiv bănci, reprezintă o încălcare a dispozițiilor constituționale privind garantarea și ocrotirii proprietății private, iar prezumarea, odată cu sesizarea Agenției, a caracterului ilicit al dobândirii averii constituie o încălcare a art. 44 alin. (8) din Constituție.

În fine, arată că, prin activitatea și atribuțiile ce sunt conferite Agenției Naționale de Integritate, este încălcat principiul separației puterilor în stat, imixtiunea și suprapunerea în activitatea de justiție fiind evidente.

Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal consideră că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale invocate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că își menține punctul de vedere exprimat anterior în Dosarul nr. 1.528D/2011 al Curții Constituționale. Cu acel prilej, Avocatul Poporului a apreciat că prevederile din Legea nr. 176/2010 supuse controlului de constituționalitate sunt neconstituționale, în măsura în care mențin soluțiile legislative constatate, prin deciziile Curții Constituționale nr. 415 din 14 aprilie 2010 și nr. 1.018 din 19 iulie 2010, ca fiind în contradicție cu dispozițiile Legii fundamentale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1 alin. (3), art. 10, art. 12 alin. (1) și (2), art. 13—19 și art. 20—26 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010.

Prevederile art. 1 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 stabilesc atribuțiile Agenției Naționale de Integritate de desfășurare a activității de evaluare a declarațiilor de avere, a datelor, a informațiilor și a modificărilor patrimoniale intervenite, a intereselor și a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute de lege; art. 10 enumeră activitățile desfășurate de inspectorii de integritate; art. 12 alin. (1) și (2) se referă la îndeplinirea, de către Agenție, a activității de evaluare, din oficiu sau la sesizarea oricărei persoane fizice sau juridice; art. 13—19 cuprind reguli privind evaluarea averii, iar art. 20—26 privesc evaluarea conflictelor de interese și a incompatibilităților.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (4) referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 23 alin. (11) referitor la prezumția de nevinovăție, art. 44 alin. (2) și (8) referitor la garantarea și ocrotirea proprietății private și prezumția de liceitate a averii, art. 116 alin. (2) privind organizarea organelor de specialitate, art. 124 alin. (1) referitor la înfăptuirea justiției și art. 126 alin. (1) referitor la realizarea justiției prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

1. Din analiza actelor aflate la dosar, Curtea reține că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în Dosarul nr. 396/43/2011 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal într-o cauză având ca obiect anularea raportului de evaluare prin care Agenția Națională de Integritate a identificat elemente de încălcare a legislației privind regimul juridic al conflictelor de interese.

În aceste condiții, Curtea constată că dispozițiile art. 13—19 cuprinse în secțiunea a 2-a „Evaluarea averii” din Legea nr. 176/2010 nu au legătură cu soluționarea cauzei câtă vreme litigiul dedus judecării instanței judecătorești se circumscrie sferei de incidență a prevederilor art. 20—26 cuprinse în secțiunea a 3-a „Evaluarea conflictelor de interese și a incompatibilităților” din Legea nr. 176/2010. Așa fiind, ținând seama de exigențele art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căruia aceasta „decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei”, Curtea urmează a respinge ca

inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13—19 din Legea nr. 176/2010.

2. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a celorlalte prevederi de lege criticate, Curtea constată următoarele:

Referitor la criticile de neconstituționalitate vizând, în principal, presupusul caracter jurisdicțional al activității desfășurate de Agenția Națională de Integritate, Curtea constată că acestea au mai fost examinate de instanța de contencios constituțional, cu prilejul soluționării unor excepții de neconstituționalitate. Astfel, Curtea a statuat că Agenția desfășoară o activitate de evaluare a declarațiilor de avere, a datelor, a informațiilor și a modificărilor patrimoniale intervenite, a intereselor și a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute de lege, fără a desfășura o activitate de judecată, în sensul celor constatate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010 (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.606 din 15 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 106 din 9 februarie 2012, și Decizia nr. 1.042 din 11 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 8 februarie 2013).

De asemenea, Curtea a mai reținut că funcția jurisdicțională se caracterizează prin instituirea puterii organului de jurisdicție de a spune dreptul, de a soluționa printr-o hotărâre investită cu puterea lucrului judecat un conflict cu privire la întinderea unor drepturi subiective și de a dispune, în condițiile legii, măsuri restrictive. Această funcție se circumscrie activității jurisdicționale propriu-zise care se exercită numai la cerere în cadrul unei proceduri formale caracterizate prin publicitate, contradictorialitate și oralitate.

Prin urmare, având în vedere aceste elemente, Curtea a constatat că Agenția Națională de Integritate nu desfășoară o activitate de jurisdicție, ci una administrativă, deoarece se realizează și din oficiu în cadrul unei proceduri lipsite de publicitate, oralitate și contradictorialitate și deoarece în competența sa nu intră soluționarea unor cazuri litigioase și nici sancționarea încălcărilor de lege. Totodată, Agenția Națională de Integritate nu pronunță hotărâri investite cu autoritate de lucru judecat, ci întocmește rapoarte care se concretizează în evaluări ale unor fapte ori situații cu semnificație juridică a căror finalitate conferă dreptul de sesizare a instanțelor de judecată sau, după caz, a altor autorități și instituții competente în vederea dispunerii măsurilor prevăzute de lege.

Totodată, Curtea nu a reținut nici critica vizând presupusa încălcare a prezumției de nevinovăție, deoarece acest principiu este susceptibil de opozabilitate numai în materie penală (a se vedea, în sensul celor de mai sus, Decizia nr. 663 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 596 din 21 august 2012).

Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În sfârșit, Curtea constată că toate celelalte critici de neconstituționalitate au în vedere aspecte referitoare la procedura de evaluare a averii, care, așa cum s-a arătat la pct. 1, nu au legătură cu soluționarea litigiului referitor la conflictul de interese.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13—19 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Vasile Ghiorghe Gliga în Dosarul nr. 396/43/2011 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești și constată că prevederile art. 1 alin. (3), art. 10, art. 12 alin. (1) și (2) și ale art. 20—26 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 aprilie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Simina Gagu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale

Având în vedere dispozițiile art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare opiniile și recomandările Fondului Monetar Internațional, Comisiei Europene și ale Băncii Mondiale referitoare la deficitul bugetar prognozat, precum și necesitatea reducerii volumului de plăți restante și de arierate înregistrate la nivelul autorităților administrației publice centrale și locale, pentru evitarea blocajelor financiare de la nivelul acestora,

având în vedere necesitatea:

— întăririi disciplinei economico-financiare de la nivelul autorităților administrației publice centrale și locale pentru evitarea intrării în incapacitate de plată, respectiv pentru evitarea declanșării unor executări silite ale autorităților administrației publice locale;

— diminuării presiunii asupra deficitului bugetului general consolidat,

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — (1) Prezenta ordonanță de urgență reglementează:

a) preluarea obligațiilor fiscale ale Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. administrate de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, datorate și neachitate la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, de către Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. — Marfă” — S.A.;

b) stingerea parțială a debitului restant pe care Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. — Marfă” — S.A. îl are față de Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. în schimbul preluării obligațiilor fiscale prevăzute la lit. a).

(2) În scopul preluării obligațiilor fiscale potrivit alin. (1), organul fiscal competent pentru administrarea creanțelor datorate de Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. eliberează certificatul de atestare fiscală, care conține obligațiile fiscale principale și accesoriile datorate până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Prin preluarea obligațiilor fiscale prevăzute la alin. (1), începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. — Marfă” — S.A. este noul debitor al acestor obligații fiscale, iar Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. este liberată de plata obligațiilor fiscale transmise.

(4) Sechestrele aplicate asupra bunurilor Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. pentru executarea obligațiilor fiscale transmise potrivit alin. (1) se mențin în scopul garantării obligațiilor fiscale ce fac obiectul preluării.

Art. 2. — După preluarea obligațiilor prevăzute la art. 1 alin. (1), Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin organul fiscal competent, va proceda la:

a) scăderea din evidența fiscală a obligațiilor fiscale transmise de Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.; și

b) înregistrarea în evidența fiscală a obligațiilor fiscale preluate de Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. — Marfă” — S.A.

Art. 3. — Termenele de prescripție prevăzute de lege la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență pentru obligațiile fiscale prevăzute la art. 1 alin. (1) rămân aplicabile.

Art. 4. — (1) Se aprobă stingerea, prin conversie în acțiuni:

a) a obligațiilor fiscale preluate de către Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. — Marfă” — S.A., conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/2013 pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale;

b) a obligațiilor fiscale preluate de către Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. — Marfă” — S.A., potrivit dispozițiilor art. 1;

c) a obligațiilor principale și accesoriilor aferente, inclusiv a accesoriilor aferente celor stinse cu întârziere, cuvenite bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale și bugetelor fondurilor speciale, reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte venituri bugetare, individualizate în titluri de creanță emise până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, datorate de către Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. — Marfă” — S.A. la această dată și neachitate la data eliberării certificatului de atestare fiscală potrivit alin. (2).

(2) Prin derogare de la prevederile art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare, se aprobă stingerea, prin conversie în acțiuni, a obligațiilor principale și a accesoriilor aferente, cuvenite fondului de risc, datorate și neachitate de către Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. — Marfă” — S.A., conform evidenței contabile a Ministerului Finanțelor Publice la data prevăzută la alin. (1) și individualizate în titluri de creanță.

(3) În vederea aplicării prezentului articol, organul fiscal competent emite, din oficiu, certificatul de atestare fiscală prevăzut de art. 112 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care cuprinde doar creanțele prevăzute la alin. (1) și (2).

(4) Certificatul de atestare fiscală emis potrivit alin. (2) se comunică Societății Naționale de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. — Marfă” — S.A.

(5) Conversia obligațiilor cuprinse în certificatul de atestare fiscală se face la valoarea nominală a acțiunilor.

(6) Data stingerii obligațiilor prevăzute la alin. (1) și (2) este data realizării conversiei.

(7) În cazul în care în perioada dintre data eliberării certificatului de atestare fiscală și data conversiei obligațiilor prevăzute la alin. (1) și (2) Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. — Marfă” — S.A. efectuează plăți în conturile bugetare aferente tipurilor de obligații fiscale ce fac obiectul conversiei, în această perioadă se sting obligațiile exigibile.

(8) Operarea în evidențele contabile ale Societății Naționale de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. — Marfă” — S.A. a conversiei în acțiuni a creanțelor prevăzute la alin. (1) se face în baza certificatului de atestare fiscală emis de organul fiscal competent potrivit alin. (3) și comunicat Societății Naționale de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. — Marfă” — S.A. potrivit alin. (4).

(9) Operarea în evidențele contabile ale Societății Naționale de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. — Marfă” — S.A. a conversiei în acțiuni a creanțelor prevăzute la alin. (2) se face în baza unei note emise de către direcția de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice și comunicate Societății Naționale de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. — Marfă” — S.A.

(10) Stingerea creanțelor prevăzute la alin. (1) se realizează în baza unui referat întocmit de organul fiscal competent, ca urmare a datelor comunicate de Ministerul Transporturilor cu privire la suma care a făcut obiectul conversiei și data realizării acesteia.

(11) Începând cu data emiterii certificatului de atestare fiscală, pentru obligațiile principale datorate de Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. — Marfă” — S.A., care fac obiectul conversiei în acțiuni, nu se calculează și nu se datorează obligații accesorii.

(12) Pentru obligațiile care fac obiectul prezentului articol, executarea silită se suspendă la data intrării în vigoare a acesteia și încetează la data conversiei în acțiuni a creanțelor.

(13) Ministerul Transporturilor exercită drepturile și obligațiile statului român, în calitate de acționar unic, și înregistrează acțiunile emise de Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. — Marfă” — S.A., ca urmare a conversiei creanțelor prevăzute la alin. (1) și (2), ținându-se evidența acestora distinct conform reglementărilor privind contabilitatea instituțiilor publice în vigoare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor,

Relu Fenechiu

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

București, 12 iunie 2013.

Nr. 61.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind împuternicirea domnului colonel Burlui Ion
pentru a îndeplini atribuțiile funcției de inspector general
al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență**

Având în vedere propunerea formulată de ministrul afacerilor interne prin Adresa nr. 253.166 din 11 iunie 2013, înregistrată la Cabinetul primului-ministru cu nr. 5/3.841 din 12 iunie 2013,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 9 din capitolul II din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, al art. 77¹ alin. 1 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 14 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.490/2004, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul colonel Burlui Ion se împuternicește pentru a îndeplini atribuțiile funcției de inspector general al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 18 iunie 2013.

Nr. 248.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
Nr. 393 din 7 iunie 2013MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
Nr. 87 din 13 iunie 2013**ORDIN****pentru aprobarea activităților și costurilor maxime generate de activitățile
prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. I) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2011
privind unele măsuri de organizare a activității de îmbunătățiri funciare**

Văzând Referatul de aprobare nr. 77.709 din 9 mai 2013 al Direcției generale politice agricole și strategii, pentru aplicarea prevederilor art. 4 alin. (1¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2011 privind unele măsuri de organizare a activității de îmbunătățiri funciare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 199/2012, cu completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 725/2010 privind reorganizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale și ministrul afacerilor interne emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă activitățile și costurile maxime generate de punerea în funcțiune a stațiilor de desecare din zona ce urmează a fi afectată pentru prevenirea inundării localităților, a infrastructurii de îmbunătățiri funciare, precum și pentru prevenirea accidentelor la construcțiile hidrotehnice, stabilite de comisiile formate din reprezentanții instituțiilor prefectului, ai

inspectoratelor județene pentru situații de urgență și ai filialelor județene ale Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Achim Irimescu,
secretar de stat

Ministrul afacerilor interne,
Radu Stroe

ACTIVITĂȚILE ȘI COSTURILE MAXIME

generate de punerea în funcțiune a stațiilor de desecare din zona ce urmează a fi afectată pentru prevenirea inundării localităților, a infrastructurii de îmbunătățiri funciare, precum și pentru prevenirea accidentelor la construcțiile hidrotehnice, stabilite de comisiile formate din reprezentanții instituțiilor prefectului, ai inspectoratelor județene pentru situații de urgență și ai filialelor județene ale Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare

Nr. crt.	Filiala de îmbunătățiri funciare	Valoarea aprobată a costurilor maxime, pe filiale și pe activități, pentru:			Valoarea totală aprobată pe filiale (cu TVA) — lei —
		Consumul electric	Lucrări de intervenții	Consumul de motorină	
1	Arad	1.426.000,00	27.280,00	0,00	1.453.280,00
2	Brăila	2.079.000,00	0,00	0,00	2.079.000,00
3	Bihor	401.672,74	0,00	0,00	401.672,74
4	Călărași	1.162.300,00	0,00	0,00	1.162.300,00
5	Constanța	316.641,00	89.114,00	0,00	405.755,00
6	Dolj	908.035,00	65.087,00	0,00	973.122,00
7	Galați	99.926,00	0,00	0,00	99.926,00
8	Giurgiu	453.330,00	0,00	0,00	453.330,00
9	Gorj	33.500,00	676.210,00	0,00	709.710,00
10	Iași	0,00	31.096,00	0,00	31.096,00
11	Ialomița	0,00	4.700,00	9.600,00	14.300,00
12	Prahova	17.360,00	0,00	0,00	17.360,00
13	Satu Mare	1.135.890,53	0,00	0,00	1.135.890,53
14	Teleorman	2.540,00	0,00	0,00	2.540,00
15	Timiș	482.471,00	3.793.012,00	0,00	4.275.483,00
16	Tulcea	119.026,00	0,00	0,00	119.026,00
17	Vaslui	206.631,12	0,00	0,00	206.631,12
TOTAL valoare pe activități		8.844.323,39	4.686.499,00	9.600,00	13.540.422,39

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ

privind punerea în circulație, în scop numismatic, a unei monede din argint dedicate aniversării a 140 de ani de la nașterea Luciei Sturdza-Bulandra

Art. 1. — În conformitate cu prevederile Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, Banca Națională a României va pune în circulație, în scop numismatic, începând cu data de 10 iunie 2013, o monedă din argint dedicată aniversării a 140 de ani de la nașterea Luciei Sturdza-Bulandra.

Art. 2. — Caracteristicile monedei sunt următoarele:

Valoare nominală	10 lei
Metal	argint
Titlu	999‰
Formă	rotundă
Diametru	37 mm
Greutate	31,103 g
Calitate	proof
Cant	zimțat

Aversul monedei redă imaginea vechii clădiri a Teatrului Național din București, inscripția în arc de cerc „ROMANIA”, stema României, valoarea nominală „10 Lei” și anul de emisiune „2013”.

Reversul monedei prezintă portretul, semnătura actriței Lucia Sturdza-Bulandra și anii între care a trăit, respectiv „1873” și „1961”, elemente suprapuse peste o compoziție sugerând arta teatrală, iar în arc de cerc, inscripția „LUCIA STURDZA-BULANDRA”.

Art. 3. — Monedele din argint, ambalate în capsule de metacrilat transparent, vor fi însoțite de broșuri de prezentare a emisiunii numismatice, redactate în limbile română, engleză și franceză. Broșurile includ certificatul de autenticitate, pe care se găsesc semnăturile guvernatorului Băncii Naționale a României și casierului central.

Art. 4. — Monedele din argint dedicate aniversării a 140 de ani de la nașterea Luciei Sturdza-Bulandra au putere circulatorie pe teritoriul României.

Art. 5. — Punerea în circulație, în scop numismatic, a acestor monede din argint se realizează prin sucursalele regionale București, Cluj, Iași și Timiș ale Băncii Naționale a României.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,

Mugur Constantin Isărescu

București, 5 iunie 2013.

Nr. 13.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	205	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	450	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	50 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

